

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan b alakohdasta tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi kieltää internet-mainoksessa mainittua kolmatta henkilöä käyttämästä niiden tavaroiden ja palvelujen kanssa samanlaisia tavaroita ja palveluja, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, tarjotessaan merkintää, joka ilmenee mainoksesta niin, että se saatetaan sekoittaa tavaramerkkiin, koska se saattaa luoda kuluttajille virheellisen kuvan siitä, että kyseinen kolmas henkilö ja tavaramerkin haltija ovat keskenään virallisessa liikesuhteessa, vaikka kyseistä mainosta ei ole ladannut internetiin siinä mainittu henkilö eikä myöskään kukaan muu tämän valtuuttama henkilö ja vaikka se tästä huolimatta on voitu laittaa internetiin ja vaikka kyseisessä mainoksessa nimetty henkilö on tehnyt kaikkensa kyseisen mainoksen poistamiseksi internetistä tässä kuitenkaan onnistumatta?

⁽¹⁾ EYVL 1989, L 40, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 24.4.2015 – Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia v. Cassa conguaglio per il settore elettrico ym.

(Asia C-189/15)

(2015/C 228/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia

Vastapuolet: Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Autorità per l'energia elettrica e il gas

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kuuluuko sellainen (pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevan kaltainen) kansallinen säännös, joka yhtäältä sisältää direktiivissä esitetyn mukaisen energiaintensiivisen yrityksen määritelmän ja jossa toisaalta varataan tälle yritysten ryhmälle sähköjärjestelmän yleisten kulujen kattamiseen perittäviin maksuihin liittyviä kannustimia (mutta ei kannustimia, jotka liittyisivät energiatuotteiden ja sähkön verotukseen sinänsä) tosiasiallisesti direktiivin 2003/96/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan?

Mikäli edelliseen vastataan myöntävästi:

2) Onko unionin lainsäädäntö ja erityisesti direktiivin 2003/96/EY 11 ja 17 artikla esteenä sellaisille (Italian lainsäädännössä voimassa oleville ja tässä ennakkoratkaisupyyntöpäätöksessä kuvatun kaltaisille) lainsäädännöllisille ja hallinnollisille toimille, joilla yhtäältä pyritään luomaan edellä mainitussa 17 artiklassa tarkoitettujen energiaintensiivisten yritysten energiatuotteiden (sähkön) käyttöä koskeva huojennusjärjestelmä ja jolla toisaalta mahdollisuus hyötyä tällaisista huojennuksista rajoitetaan koskemaan ainoastaan niitä paljon energiaa kuluttavia yrityksiä, jotka toimivat valmistusteollisuuden alalla, ja rajataan muuta tuotannollista toimintaa harjoittavat yritykset sen ulkopuolelle?

⁽¹⁾ Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/96/EY (EUVL L 283, s. 51).